

"אין לצאת במיקרים כאלה

נגד הדרג המדיני!"

הממשלה התחייבה לדווח לליבאי
מייד על כל פניה אמריקאית

המישאל הטלפוני בין שרי הממ"ד
שלה נעשה לפי דרישת ליבאי

קרע בין סלע ובין איתן,
גור, אילן רביב ואידית ארב

אחד משלושת לקוחות ליבאי
נשא במו ידיו את המיכתבים

מאיפה החברים שלך לוקחים את כל מה שהם כותבים על הפרשה?
אני חייב לומר שיש ביניכם ממצאים גדולים!
מי מדליף מדיוחי ועדת המישינה של הכנסת?
אין לי מושג איך הדברים מתנהלים בתיקשות. אני לא כל-כך מקפיד לקרוא את מה שנכתב על הפרשה. אני קורא עיתונים. צופה בטלוויזיה. מאזין לרדיו. אבל מדלג על כל הקשור לעניין.

נשמע מסובך? זה דווקא פשוט. בנייהמישפחה. חברים. מספרים לי מה נכתב ונאמר. אחד מבנימישפחתי קורא כל מילה הנכתבת על הנושא ומדווח לי בקצרה. לי לא איכפת. לסובבים אותי יותר איכפת. לפעמים הם צריכים לקחת אוויר. לעשות הפסקה. בין קריאת הקטעים. בעצם. גם עלי עוברים ימים קשים. אבל מה אני יכול לעשות? גזרתי על עצמי שתיקה מוחלטת. שתיקה. מירושו של דבר לא רק שאיני נפגש עם עיתונאים. אלא גם שאני שים המקורבים לי. ובניהם עורך-הדף שלי. אינם משוח-

חיס עם עיתונאים. אני לא מעוניין לעזור ליצירת מצב של גירסה מול גירסה מול גירסה בתיקשות.
מה שמפריע לי הוא שרוב הציבור בארץ אינו מודע למה שאני לומד עכשיו - איך הדברים מתנהלים בתיקשות. כמה אחוזים ממה שנכתב ונאמר קרובים לאמת. מי מדליף ותמורת מה - ובוודאי מקבל עליו ועל מעורבים אחרים בפרשה רושם מוטעה.
אני חייב לציין שאנשים המוגשים אותי ומוזים במי המדובר. על פי השם. דווקא טופחים לי על השכם. מחייבים כים ואומרים דברים מעודדים.
את מזכירה שוב ושוב את פרשת העסקיביש ואת דמיונה לפרשת-פולארד. בלי להתייחס לעצם העניין. אני חושב שבנימיני גיבלי (הקצין הבכיר בפרשת העסקיביש) עשה שתי טעויות גדולות: טעות אחת היתה בעצם זיוף המיסמכים. שהיו אמורים להוכיח שהדרג המדיני ידע. הרי ברור שהדרג המדיני - שר-הביטחון דאז. פינחס לבון - ידע. אבל העובדה שפורסם כי גיבלי זיף מיסמכים

כל אנשי הפרשה: אנשים ותפקידים

פרשה רפה פרשה. פרשה, פרשה. פרשה וגיבוריה. כאורחפלא מככבים כמה מהגיבורים ביותר מפרשה אחת. שלושת לקוחותיו של עורך-הדף דויד ליבאי:

- **אילן רביב** - שימש כנספח המדעי של ישראל בווינגטון. מעמדו נחשב כפחות בכיר מאשר מעמדו של יגור.
- **אירית ארב** - שימשה כמד כירה במחלקתו של רביב בווינגטון. ארב, אינטליגנטית במיוחד, אך לא כיהנה כמוכירתו האישית של רביב. לתפקידה בפרשה התגלגלה במיקריות מוחלטת. אין כל אחיזה לפירסומים. כאילו היא תובעת את ישראל על סכום כסספי גבוה, עבור תגוק שנגרם לה בעיקבות חלקה בתסבוכת, ועליכך
- **דויד ליבאי** - אילו היה עורך-דף אלמוני ממקום נידח בארץ מחולל את אשר חולל בשבוע שעבר דויד ליבאי, פרקליטם של יגור, רביב וארב, ודאי היה זוכה בתהילת-עולם. לפחות היה הופך לכוכבתיקשות התורן של האומה. היו משרטטים כתבותפרופיל אודותיו, מצלמים את משפחתו ומכתירים הכל בכותרות זר עקות: האיש ששינה את המפה הביני לאומית!

אולם את המפה שינה דויד ליבאי, חבריכנסת בכיר ועורך-דף יוקרתי. לכן היו שייחסו להתנהגותו שיקולי פירסום או כוונות פוליטיות. הנה לראשונה הפרטים המלאים על מעשהו של ליבאי:

ביום הרביעי שעבר הביע ליבאי את עמדתו בנוגע לוועדת-הביור, במיכית תב לראשיהממשלה, שהורפס בארבעה עותקים בלבד.

אחד משלושת לקוחותיו המדפורסמים נשא במו ידיו את הי מיכתבים ללישכת ראשיהממ"ד שלה וללשכות שריהביטחון ושריהחוקין.

שעות אחדות אחריכך הודלף עצם קיומו של המיכתב באורח מסולף. לכן תיקן ליבאי את הרושם שנוצר, ומסר את תוכנו המתוקן של המיכתב לאמ"צ-התיקשות.

ליבאי נאלץ להבהיר אז שלושת לקוחותיו אינם מסרבים להיחקר. אלא

פרקליט כספי (עם פנינה דבורין) מיסמך לטווח קצר

פרקליט ליבאי (עם פרס) שתי התחייבויות סודיות